

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB „LIETUVOS DRAUDIMAS“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-07-23 Nr. 429-251
Vilnius

Lietuvos bankas gavo prašymą išnagrinėti vartojimo ginčą, kurio šalys yra X. X. (toliau – pareiškėjas) ir AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas).

Sprendimo santrauka¹

Ginčas kilo dėl draudiko sprendimo pripažinti pareiškėjo dalinę atsakomybę už eismo įvykio sukėlimą ir išmokėti pareiškėjui 50 proc. jo patirtą žalą atlyginančią draudimo išmoką pagrįstumo. Įvertinus šalių pateiktus paaiškinimus ir įrodymus, darytina išvada, kad draudikas sprendimą pagrindė žalos administravimo metu surinkta informacija apie eismo įvykio aplinkybes ir objektyviais duomenimis pagrįstais skaičiavimais, todėl pareiškėjo reikalavimai laikomi nepagrįstais ir yra atmetami.

N u s t a t y t a:

Esminės faktinės kilusio ginčo aplinkybės

2025 m. spalio 19 d. nutiko eismo įvykis, kurio metu sankryžoje susidūrė tiesiai važiuojęs pareiškėjo vairuojamas automobilis *Volvo XC60* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)) ir priešinga eismo kryptimi judėjęs ir posūkio į kairę manevrą atlikęs Q. Q. vairuojamas automobilis *Opel Astra* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)). Po įvykio eismo įvykio dalyviai užpildė eismo įvykio deklaraciją, atsakomybę už eismo įvykį prisiėmė automobilio *Opel Astra* vairuotoja.

2025 m. spalio 20 d. apie įvykį buvo informuotas draudikas. Gautų duomenų pagrindu jis pradėjo žalos administravimą: rinko informaciją apie eismo įvykį ir gavo vaizdo įrašą iš vaizdo stebėjimo kameros, kuriame užfiksuotas eismo įvykis.

Įvertinęs surinktus duomenis, draudikas nustatė, kad eismo įvykį lėmė ne tik automobilio *Opel Astra* vairuotojos, bet ir paties pareiškėjo veiksmai, nes jis, pasak draudiko, sankryžą kirtu degant geltonam ir raudonam šviesoforo signalui, be to, stipriai viršijo greitį. Remdamasis nustatytomis aplinkybėmis, draudikas nusprendė, kad vairuotojų kaltė dėl eismo įvykio yra abipusė, ir informavo pareiškėją, kad išmokės draudimo išmoką, atlyginančią 50 proc. pareiškėjo patirtos žalos.

2025 m. lapkričio 24 d. pareiškėjas pateikė draudikui skundą dėl priimto sprendimo, tačiau 2025 m. gruodžio 1 d. atsakyme draudikas informavo, kad skundą atmetė, ir nurodė, kad sprendimo nekeis.

Su draudiko atsakymu į skundą pareiškėjas taip pat nesutiko, todėl prašė išnagrinėti tarp jo ir draudiko kilusį ginčą.

Ginčo reikalavimai

Įvertinti draudiko veiksmų teisėtumą ir įpareigoti persvarstyti nepagrįstai priimtą sprendimą dėl abipusės kaltės.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Pareiškėjas nesutinka su draudiko sprendimu nustatyti abipusę eismo įvykio dalyvių kaltę.

¹ Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

Pareiškėjas teigia važiuojęs pagrindiniu keliu, o kita vairuotoja, išvažiuodama iš šalutinio kelio ir sukdamą į kairę, jo nepraleido, ji eismo įvykio deklaracijoje pripažino savo kaltę. Pareiškėjas taip pat ginčija draudiko išvadas dėl jo automobilio greičio ir įvažiavimo į sankryžą degant geltonam šviesoforo signalui, nes, jo nuomone, šios aplinkybės nėra pagrįstos patikimais duomenimis ir tinkama tyrimo metodika. Be to, pareiškėjas nurodo, kad apie sprendimą taikyti 50 proc. atsakomybę nebuvo tinkamai ir laiku informuotas. Atsižvelgdamas į tai, pareiškėjas prašo panaikinti sprendimą dėl abipusės kaltės ir iš naujo įvertinti eismo įvykio aplinkybes.

Draudikas su pareiškėjo teiginiais nesutinka. Pasak draudiko, nors *Opel Astra* vairuotoja, sukdamą į kairę, privalėjo praleisti priešinga kryptimi tiesiai važiuosį pareiškėjo automobilį, eismo įvykį lėmė ir paties pareiškėjo veiksmai. Iš policijos gauto vaizdo įrašo, eismo įvykio deklaracijos, įvykio vietos nuotraukų ir dalyvių paaiškinimų draudikas teigė nustatęs, kad pareiškėjas prie sankryžos artėjo nemažindamas greičio ir į ją įvažiavo degant geltonam šviesoforo signalui. Draudiko skaičiavimais, pareiškėjas taip pat gerokai viršijo greitį, t. y. automobilis važiavo apie 82 km/h greičiu, nors leistinas greitis buvo 50 km/h, o jei būtų važiuojęs leistinu greičiu, tai būtų turėjęs galimybę sustoti iki sankryžos. Draudikas nesutinka ir su teiginiu dėl netinkamo informavimo, nes, jo teigimu, apie sprendimą pareiškėjas buvo informuotas 2025 m. lapkričio 12 d., o vėliau jam buvo pateikti papildomi paaiškinimai. Draudiko vertinimu, abipusė kaltė nustatyta pagrįstai, todėl pareiškėjo reikalavimai turi būti atmesti.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko prižiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir draudiko kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar draudikas tinkamai kvalifikavo pareiškėjo veiksmus kaip pažeidžiančius kelių eismo taisyklių reikalavimus, pagrįstai nusprendė, kad eismo įvykis nutiko dėl abipusės vairuotojų kaltės, ir nutarė išmokėti pareiškėjui 50 proc. jo patirtos žalos atlyginančią draudimo išmoką.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sistemą reglamentuoja Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymas (toliau – TPVCPDĮ) ir šio įstatymo įgyvendinamieji teisės aktai (Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklės² (toliau – Taisyklės) ir kt.).

Pagal TPVCPDĮ nuostatas, draudimo išmoka yra skirta per draudžiamąjį įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui padarytai turtinei ir (ar) neturtinei žalai, taip pat žalai, atsiradusiai vėliau kaip eismo įvykio pasekmė, atlyginti (TPVCPDĮ 2 straipsnio 2, 3 ir 5 dalys).

TPVCPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad, nustatant eismo įvykio aplinkybes ir kaltininko atsakomybę, vadovaujamas eismo įvykio dalyvių pasirašyta eismo įvykio deklaracija arba šio dokumento skaitmeninė kopija, elektronine eismo įvykio deklaracija ar kitu eismo įvykio dalyvių pasirašytu dokumentu apie įvykio aplinkybes arba kompetentingų institucijų išduotais dokumentais apie eismo įvykio aplinkybes. Vadovaujantis TPVCPDĮ 19 straipsnio 9 dalimi, jeigu už žalą yra atsakingi keli asmenys, atsakingi draudikai moka išmoką nukentėjusiam trečiajam asmeniui proporcingai už žalą atsakingo asmens kaltei.

² Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795.

Taisyklių 4 punkte nustatyta, kad žala nustatoma vadovaujantis Civiliniu kodeksu, TPVCAPDĮ, Taisyklėmis ir kitų teisės aktų nuostatomis, reglamentuojančiomis padarytos žalos dydžio nustatymą, atsakingo draudiko – draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, ar Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro (toliau – Biuras) įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitomis ar išvadomis dėl žalos, kitų Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktais dokumentais.

Pagal Taisyklių 34 punktą, jeigu už padarytą žalą yra atsakingi keli asmenys, atsakingų už padarytą žalą asmenų kaltė nustatoma įvertinus eismo įvykio deklaracijoje su eismo įvykiu susijusių eismo dalyvių pateiktus duomenis apie užfiksuotą eismo įvykio faktą, aprašytas aplinkybes, nubraižytą schemą ir (ar) kompetentingų teisėsaugos, teisėtvarkos institucijų surašytus dokumentus apie eismo įvykio aplinkybes ir eismo įvykio dalyvių atsakomybę.

Remiantis Taisyklių 38 punktu, atsakingas draudikas ar Biuras priima sprendimą dėl išmokos mokėjimo, atsižvelgdamas į dokumentus ir informaciją, kuriais įrodomi draudžiamojo įvykio faktas, eismo įvykio metu padarytos žalos aplinkybės, eismo įvykio dalyvių atsakomybė, Taisyklių II skyriuje nurodytus ir kitus reikšmingus sprendimui dėl išmokos mokėjimo priimti dokumentus (pavyzdžiui, žuvusio asmens mirties priežastis tyrusių įstaigų išvadas ir kt.). Jeigu priimant sprendimą dėl išmokos mokėjimo negauta kompetentingų teisėsaugos institucijų surašytų dokumentų apie eismo įvykio aplinkybes ir eismo įvykio dalyvių atsakomybę, nes eismo įvykio dalyviai nepranešė apie eismo įvykį policijai (išskyrus atvejus, kada nebūtina apie eismo įvykį pranešti policijai), atsakingas draudikas ar Biuras, sprenddamas išmokos mokėjimo klausimą ir nustatydamas atsakingą už eismo įvykio metu padarytą žalą vairuotoją, vadovaujasi eismo įvykio deklaracija.

Nagrinėjamu atveju po eismo įvykio vairuotojai užpildė eismo įvykio deklaraciją, joje automobilio *Opel Astra* vairuotoja savo parašu patvirtino esanti atsakinga už padarytą žalą. Tuo pagrindu pareiškėjas kreipėsi į vairuotojos civilinę atsakomybę apdraudusį draudiką. Draudikas, savo ruožtu, gavo eismo įvykio vaizdo įrašą, atliko tyrimą ir kaltę dėl eismo įvykio kvalifikavo kaip abipusę.

Pažymėtina, jog kasacinis teismas yra konstatavęs, jog nei eismo įvykio deklaracijos apibrėžtis, nei kitos TPVCAPDĮ nuostatos nesuponuoja, kad deklaracijos arba ją atitinkančio dokumento tikslas būtų susitarti dėl už eismo įvykį atsakingo asmens atsakomybės ir (ar) jos sąlygų. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra išaiškinęs, kad deklaracijos 14 laukelio užpildymas dar nereiškia eismo įvykio dalyvių tikslo siekti teisinių padarinių, t. y. sukurti eismo įvykio dalyvių teises ir pareigas, susijusias su civilinės atsakomybės sąlygų nustatymu. Tai tik reiškia eismo įvykio dalyvio subjektyvų įvykio aplinkybių įvertinimą, t. y. eismo dalyvių nuomonės pateikimą.

Jei draudikui kyla abejonių dėl eismo įvykio aplinkybių, atsižvelgdamas į įvykį, eismo įvykio deklaracijoje ar ją atitinkančiame dokumente nurodytą informaciją ar kitas aplinkybes (pavyzdžiui, kai eismo įvykio deklaracijoje ar ją atitinkančiame dokumente nurodytos aplinkybės nesutampa su kitomis aplinkybėmis ar informacija), jis privalo išsamiai ištirti eismo įvykio aplinkybes, siekdamas nustatyti draudžiamojo įvykio faktą, pasekmes ir draudimo išmokos dydį.³

Svarbu paminėti ir Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisijos patvirtintą Poziciją dėl eismo įvykio deklaracijoje išreikšto asmens atsakomybės už eismo įvykio metu padarytą žalą pripažinimo įrodomosios vertės⁴ (toliau – Pozicija), kurioje konstatuota, kad atsakomybės už padarytą žalą pripažinimas yra itin reikšmingas tais atvejais, kai po eismo įvykio tam tikras jo aplinkybes sunku objektyviai nustatyti. Eismo įvykio deklaracija Pozicijoje neapibrėžta kaip besąlygiškai joje nurodytas aplinkybes ir atsakomybę pagrindžiantis dokumentas. Deklaracija gali būti paneigta, tačiau draudikas turi įsitikinti, ar yra objektyvių įrodymų, patvirtinančių, kad asmuo iš tiesų nepagrįstai pripažino atsakomybę už padarytą žalą.

Nagrinėjamu atveju draudikas eismo įvykio deklaracijoje nurodytą aplinkybę dėl atsakomybės už eismo įvykį vertino ir sprendimą dėl abipusės kaltės priėmė pasitelkęs žalos administravimo metu gautą eismo įvykio vietos vaizdą fiksuojančios vaizdo kameros įrašą. Jame užfiksuotas automobilų susidūrimas. Įrašas buvo pateiktas ir Lietuvos bankui.

Vaizdo įrašė matyti, kad eismo įvykis nutiko šviesoforu reguliuojamoje sankryžoje, pareiškėjui važiuojant tiesiai, o automobilio *Opel Astra* vairuotojai sukančią kairę iš priešingos pareiškėjo judėjimo krypties eismo juostos. Sankryžoje automobiliai susidūrė priekinėmis kairės pusės dalimis. Iš vaizdo įrašo taip pat matyti, kad pareiškėjo automobilis link sankryžos judėjo,

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. birželio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-251-1075/2018.

⁴ Patvirtintos Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros komisijos 2011 m. gegužės 17 d. posėdyje.

vizualiai vertinant, daug greičiau nei kiti tą pačią sankryžą eismo įvykio metu kirtę automobiliai. Taip pat matyti, kad, pareiškėjo automobiliui dar neprivažiavus sankryžos, pradėjo mirksėti žalias šviesoforo signalas, o prieš privažiuojant prie sankryžos ir kertant „Stop“ liniją, rodančią vietą, kur vairuotojas privalo sustoti esant draudžiamam šviesoforo signalui (Kelių eismo taisyklių⁵ (toliau – KET) 3 priedo 1.11 papunktis), jau degė oranžinis šviesoforo signalas. Kitos eismo įvykio dalyvės automobilis, degant leistinam šviesoforo signalui, buvo įvažiavęs į sankryžą ir, praleidęs kitus prieš pareiškėją važiavusius automobilius, mirksint žaliai šviesoforo signalui ir jam persijungiant į oranžinį, tęsė manevrą į kairę pusę.⁶

Draudikas Lietuvos bankui taip pat pateikė draudiko žalų tyrimo eksperto parengtą Ekspertinę pažymą Nr. 4704360, kurioje pateikta vaizdo įrašo analizė ir skaičiavimai, susiję su pareiškėjo automobilio judėjimo greičiu. Remiantis Ekspertinėje pažymoje pateiktais duomenimis, vaizdo kameros matymo lauke pareiškėjo automobilis nuo pasirodymo iki sankryžos pradžios (vaizdo įrašė matomas laikas nuo 11:41:04 iki 11:41:06) nestabdomas nuvažiuoja 46 metrus ir tokį atstumą įveikia per dvi sekundes. Draudiko eksperto pateiktais skaičiavimais, tokį atstumą per tokį laiką automobilis įveiktų, jeigu judėtų 82,8 km/h greičiu.

Draudiko ekspertas taip pat įvertino, kad žalias šviesoforo signalas pradėjo mirksėti vaizdo įrašė matomu laiku 11:41:02, geltonas šviesoforo signalas užsidegė 11:41:04, o susidūrimas įvyko 11:41:08, jau degant raudonam signalui. Eksperto skaičiavimais, nuo žalio šviesoforo signalo mirksėjimo pradžios praėjo 6 sekundės, o pagal specialią formulę apskaičiuotas laikas, reikalingas sustabdyti judantį pareiškėjo automobilį, yra 3,2 sekundės, todėl nagrinėjamu atveju, jeigu būtų važiavęs leistinu greičiu, pradėjus mirksėti žaliai šviesoforo signalui pareiškėjas būtų galėjęs sustoti iki sankryžos. Pasak eksperto, važiuojant 82 km/h greičiu, būtų reikalingas 4,5 sekundžių sustojimo laikas, ir jis taip pat yra mažesnis už laiką, kurį pareiškėjo automobilis judėjo iki susidūrimo vietos pradėjus mirksėti žaliai šviesoforo signalui, t. y. jeigu pareiškėjas būtų pradėjęs laiku mažinti greitį, tai automobilis *Opel Astra* būtų per sankryžą pravažiavęs greičiau, nei prie jos būtų priartėjęs pareiškėjas.

Galiausiai ekspertas, įvertinęs eismo įvykio aplinkybes, priėjo prie išvados, kad eismo įvykis kilo dėl abiejų vairuotojų veiksmų: automobilio *Opel Astra* vairuotoja privalėjo duoti kelią automobiliui, važiuojančiam priešinga kryptimi priešais, o pareiškėjas turėjo nevirsyti leistino greičio ir atsižvelgti į eismo intensyvumą priekyje, įsijungus žaliai mirksinčiam šviesoforo signalui, laiku mažinti viršytą leistiną greitį ir nevažiuoti per sankryžą degant draudžiamais geltonam ir raudonam šviesoforo signalams.

Lietuvos banko vertinimu, vaizdo įrašas ir draudiko eksperto atlikti skaičiavimai, kurių pareiškėjas nepaneigė jokiais objektyviais duomenimis, pagrindžia išvadą, kad eismo įvykį lėmė ne tik automobilio *Opel Astra* vairuotojos, bet ir pareiškėjo veiksmai.

KET 4 punkte nustatyta, kad eismo dalyvių elgesys grindžiamas savitarpio pagarba ir atsargumu. Pagal KET 9 punktą, eismo dalyviai privalo laikytis visų būtinų atsargumo priemonių, nekelti pavojaus kitų eismo dalyvių, kitų asmenų ar jų turto saugumui ir aplinkai, nesudaryti kliūčių jų eismui, taip pat siekdami išvengti nuostolingų padarinių arba juos sumažinti privalo imtis visų būtinų priemonių, išskyrus tuos atvejus, kai dėl to kiltų pavojus jų pačių, kitų žmonių gyvybei ar sveikatai arba tokios priemonės padarytų dar daugiau žalos, palyginti su ta, kurios būtų galima išvengti.

Remiantis KET 127 punktu, vairuotojas privalo važiuoti nevirsydamas leistino greičio. Pasirinkdamas važiavimo greitį, vairuotojas turi atsižvelgti į važiavimo sąlygas, ypač vietovės reljefą, kelio ir transporto priemonės būklę ir krovinį, meteorologines sąlygas, taip pat eismo intensyvumą, kad galėtų sustabdyti transporto priemonę iki bet kurios iš anksto numatomos kliūties. Jis turi sulėtinti greitį ir prireikus sustoti, jeigu to reikia dėl susidariusių aplinkybių, ypač kai blogas matomumas.

KET 157 papunktyje nustatyta, kad, sukdamas į kairę (apsisukdamas), vairuotojas privalo duoti kelią transporto priemonėms, važiuojančioms lygiareikšmiu keliu priešinga kryptimi tiesiai arba į dešinę, o sankryžoje, kurioje leidžiama lenkti, – ir lenkiančioms transporto priemonėms.

⁵ Patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2022 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1950.

⁶ Remiantis pateiktais duomenimis ir vadovaujantis bendra eismo reguliuojamoje sankryžoje logika, labiausiai tikėtina, kad minėtam automobiliui degė tokie patys šviesoforo signalai, kurie buvo matomi šviesoforuose, įrengtuose pareiškėjo judėjimo kryptimi..

Pagal KET 165 punktą, esant draudžiamajam šviesoforo ar reguliuotojo signalui, vairuotojas privalo sustoti prieš kelio ženklą „Stop“ linija“ ir (ar) „Stop“ liniją, o jeigu jų nėra, – prieš šviesoforą, kertamą ar prisijungiančią važiuojamąją dalį, pėsčiųjų perėją, dviračių pervažą taip, kad nekliudytų transporto ir pėsčiųjų eismui.

Remiantis bylos duomenimis, automobilio *Opel Astra* vairuotoja nebuvo pakankamai atidi ir nepraleido tiesiai priešinga kryptimi važiuvusio pareiškėjo automobilio, nors, remiantis vaizdo įrašu, turėjo objektyvią galimybę įsitikinti, ar priešinga kryptimi važiuojantis automobilis sustojo ir ar nesudarys jam kliūtis, taigi pažeidė KET 157 punkto reikalavimus. Pareiškėjas, savo ruožtu, viršijo leistiną greitį, nei mirksint žaliajam šviesoforo signalui, nei užsidedus oranžiniam – automobilio nestabdė, į sankryžą įvažiavo jau įsijungus oranžiniam šviesoforo signalui (prieš pat automobilį susidūrimą užsidedė ir raudonas signalas), todėl pažeidė KET 127 ir 165 punktų reikalavimus. Susidūrimą, Lietuvos banko vertinimu, lėmė panašaus pavojingumo abiejų vairuotojų KET reikalavimams priešingi veiksmai, todėl draudiko pozicija laikyti kaltę abipuse lygiomis dalimis laikytina pagrįsta.

Kaip minėta, pagal TPVCAPDĮ 19 straipsnio 9 dalį, jeigu už žalą yra atsakingi keli asmenys, atsakingi draudikai moka išmoką nukentėjusiam trečiajam asmeniui proporcingai už žalą atsakingo asmens kaltei, todėl draudiko sprendimas išmokėti 50 proc. pareiškėjo žalos atlyginančią draudimo išmoką atitinka teisės aktų reikalavimus. Nors pareiškėjas teigė, kad draudikas iš pradžių buvo suderinęs remonto sąmatą pagal 100 proc. remonto kainą ir apie sprendimą atlyginti tik 50 proc. remonto išlaidų tinkamai neinformavo, tačiau Lietuvos bankui pateikti duomenys patvirtina, kad informacija apie tai, kad bus taikoma 50 proc. išskaita remonto bendrovei, iš kurios pareiškėjas teigė sužinojęs apie sumažintą išmoką, buvo pranešta tuo pačiu pranešimu (2025 m. gruodžio 5 d.), kuriuo buvo patvirtintas sąmatos suderinimas. Be to, remiantis draudiko pateiktu informacinės sistemos išrašu, apie abipusę kaltę ir tai, kad bus atlyginama 50 proc. žalos, dar prieš sąmatos suderinimą (2025 m. spalio 20 d.) buvo informuotas ir draudiko savitarnos portale. Atitinkamai, teigti, kad pareiškėjui buvo sudarytas pagrįstas lūkestis dėl visą žalą atlyginančios draudimo išmokos, nėra pagrindo.

Įvertinus ginčo aplinkybes ir privalomąjį draudimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatas, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai konstatavo eismo įvykio dalyvių abipusę kaltę ir nusprendė išmokėti pareiškėjui 50 proc. jo patirtos žalos atlyginančią draudimo išmoką.

Išvada

Įvertinus byloje esančius duomenis, draudiko sprendimas pripažinti vairuotojų kaltę dėl eismo įvykio abipuse ir išmokėti pareiškėjui 50 proc. jo patirtos žalos atlyginančią draudimo išmoką yra pagrįstas, todėl pareiškėjo reikalavimas persvarstyti draudiko sprendimą atmetamas kaip nepagrįstas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detalai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį⁷.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010, ir kt.

dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis